

mærkninger til enkelte Ytringer, der ere saaldne, idet jeg mener, at de Hovedgrundsaetninger, hvorpaa dette Lovforslag hviler, tidligere ere forhandlede saa udførligt, at det ikke vil være rigtigt at komme tilbage derpaa. Det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Afdelings (Stürup) fortalte først en Historie fra Venezuela, som var meget interessant og morsom at høre paa, men som jeg tror i Grunden ikke vedkom dette Lovforslag, der har mindre Forhold for Die. Det ærede Medlem omtalte desuden en Enkeltighed i Loven, nemlig Ordet „væsentlig“, hvor der staar: „Svab gift Kvinde erhverver ved selvstaendig Virksomhed, som ikke grundes eller vedligeholdes, væsentlig ved Mandens eller Fællesboets Midler.“ Jeg vil saa meget mere holde mig til dette Udtryk, som det er det eneste Udtryk, som jeg har ændret i de Ændringsforslag af Justitsministeren, der fremkom i Folkethinget i forrige Samling, og som jeg nu har sat ind i Loven. Det ærede Medlem anførte nogle Exempler, blandt andet det, at, naar Mand og Kone havde en lille Stulleforretning, og den ene traf Mullen, medens den anden lagde Løi under, maatte man spørge, hvem har væsentlig bidraget til det derved Erhvervede? Jeg tror, at vi kunne ganske rolig svare det ærede Medlem, at den Stulle gaar ikke; thi det er et Tilfælde, hvor man efter min Mening paa ingen Maade kan betegne Virksomheden fra Kvindens Side som selvstaendig, men det gaar jo ikke ind under Lovforslaget, og det ærede Medlems Bemærkning rammer altsaa ikke det Udtryk, der staar i Lovforslaget. Det ærede Medlem mente, at dette Lovforslag, naar det ophævedes til Lov, mulig i den praktiske Anvendelse kunde støde paa Vanskeligheder. Det tror jeg ikke er Tilfældet. Jeg er ikke Jurist, end mindre praktisk Jurist, men har naturligvis raadført mig med saadanne, og de mene ikke, at Loven vil møde praktiske Vanskeligheder. Iøvrigt vil jeg haabe, at den høitærede Justitsminister senere vil udtale sig om dette Spørgsmaal. Det er jo Justitsministeren, der særlig staar til Ansvar for Retsstanden her i Landet, og hvis den høitærede Justitsminister, som iøvrigt er meget vel stemt mod Lovforslaget, ikke tror, at det vil møde praktiske Vanskeligheder, vil jeg for mit Vedkommende slaa mig til No i den Henseende. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Afdelings (Winther) ønskede, at der skulde gjøres Mere, end hvad her foreligger. Jeg er ganske enig med ham i Alt, hvad han har udtalt, og ønskede ogsaa, at man kunde gaa noget videre, og det er Grunden til, at jeg selv tidligere engang har foreslaaet Udvalgs Nedsættelse, men efterhaanden er det blevet klart for mig, især i forrige Samling, at det private Initiativ kan ikke vel bære mere end det lille Skridt, som er foreslaaet i dette Lovforslag. Jeg tror derfor, at, vil man ikke gjøre dette lille Skridt, som allerede er gjort i Sverrig,

vil man have Mere med, maa man hellere opgive Sagen, og jeg skal derfor, forsaavidt Udvalg foreslaas nedjat, tilraade at stemme derimod, og forsaavidt man er Modstander af Loven, at stemme imod den, som den kommer til at foreligge ved 3die Behandling. Jeg skal, inden jeg slutter, ganske kort gjøre opmærksom paa, hvad jeg tror egentlig er det Væsentlige, der skulde opnaas ved denne Lov. Der findes rundt omkring i den mest ubemidlede Del af Befolkningen en Mængde smaa sammenpærede Beløb, som ere uden Beskyttelse. Professor Goos har i en Afhandling i sin Tid i et Tidsskrift „Det nittende Aarhundrede“ beregnet, at disse Beløb tilsammen her i Danmark ville udgjøre omtrent 1 Million Kroner. De ere uden retslig Beskyttelse, men ville faae den ved denne Leilighed. Det er dog en Sum, som ikke er saa ubetydelig, og som hidtil er bleven anvendt meget uheldigt, men som sandsynligvis saa vil faae en gunstigere, bedre og fornøftigere Anvendelse. Dette Lovforslag og et andet, som allerede tidligere har været forhandlet her, navnlig om Tilsyn med Levetidsmidler, ere, saavidt jeg kan se, de eneste i denne Samling hidtil forelagte Lovforslag, som nærmere røre ved, hvad man kalder Arbejderspørgsmaalet. Jeg tror, at der navnlig blandt de Ubemidlede, blandt de saakaldte Arbejdere, sættes Pris paa, at der udkommer en Lov af dette Indhold. Jeg har lagt Mærke til, at om at gjøre et saa lille Skridt som dette er der Enighed mellem Folk, der forøvrigt staa paa meget forskjellige Standpunkter i politisk saavel som i social Henseende. Jeg skal derfor anbefale Thinget at lade dette Lovforslag gaa videre uden Udvalg, da det i Forveien er saa tilstrækkelig behandlet, at jeg tror, at de Herrer, der ville stille Ændringsforslag dertil, ville kunne gjøre det uden Udvalg.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg har ved tidligere Leiligheder, og da navnlig ogsaa den Gang dette Lovforslag var for i forrige Samling, hørt Leilighed til at udtale mig om, hvorledes jeg stiller mig til det, Noget, som desuden ogsaa fremgaar yderligere af den Omstaendighed, den ærede Forslagsstiller berørte, nemlig at jeg isjor stillede Ændringsforslag til Lovforslaget her i Thinget. Det fremgaar af Alt, hvad der hidtil er passeret i denne Sag, at jeg ikke finder noget Væsentligt at erindre imod, at denne Sag fremmes. Jeg skjønner ikke rettere, end at en Forandring i den bestaaende Lovgivning, som ikke gaar videre, end her er forelagt, henhører til de Ting, der vil kunne opnaas Enighed om, og afset fra, at der maaske kan være enkelte Redaktionsspørgsmaal, der kunne reises, og som det naturligvis maa være de Herrer's Sag, der ønske at reise dem, at forme i Ændringsforslag, ser jeg heller ikke, at der i dette lille Lovforslags Indhold egentlig foreligger særlig Grund til at nedsætte Udvalg. Men